

VƏTƏN SEVGİSİ

Yüzər gylər... yraklar sevinçla doludur... Qənclik azad və Baxtılardır.

Bu entuziazm doquran, jaradan və qanadlandıran hənsə qyvvadır? Gənclikdəki bu sevinc, daşın fərəh haradandır? Mərqs vaqtla bu sualın cavabını vermişdir: Şyuru məisət tə'jin edir. İstismarlı, zilmyn olmadıq, bir olkədə jasa-jan sovet gəncləri həqiqətən xos-baxtdırlar. Saadət, ardıcılı sevinc ançaq bu gənclərə məxsusdur.

Sovet gəncləri, ez vətəninə, xalqına həmişə sədaqətli olmuş atananalarının vətən sevgisi tradisi-jalarını şərəfle davam etdirirlər.

Vətən sevgisi indi daha da eza-mətli və qydrətli olmuşdur. Cynki bu vətən sosializm vətənidir. Cynki əzim vətəndə artıq ezbəklərinin hesabına jaşajınlar, zəhmətkeşlərin qanıny zəli kimi soranlar joxdur. Həmçün bir çan kimidir. Bax buna görə də bizdə hərbi caqırış hər il gənclijin sevincli vəfərətənən cəvri-lir. Gənç caqırışçılardakı fərəha, ruh iyksəkliliyinə insan hejran qalır. Budur, bizimlə sohbatlaşən iki gənç caqırışçısı — Anatoli Ifraimov və Işenqo! Ikisi də Lenin-Stalin qomsomolunun yzvydyr. Ikisi də isteh-salatın qavaqçı adamlarındandır. Ikisinin də gezlərində hədsiz sevinç və irada oxunur. Ikisi də kyt-lavi mydafia nişanlarına malikdir. Anatoli tatdır. 1918-ci ildə Quəbədə ioxşul bir alladə doqulmuşdur. O,

kecmişlərdə tat xalqınp cəkdiləzijatları, hyquqsuzluqları xatırla-ja bilmir. Anatoli, o qara gynlərin asy xatirələrini anasından esitmışdır.

Onun anası tytyu fabriqasında fahldədir. Ana-bala indi xosbaxt ja-saşərlər. Zaman anasının konlyndakı jarən saqaltmışdırsa da, lakin kecmişa qarşı olan kini sendyrma-mışdır. O, voja-başa catməs oqlu-na baxaraq iftixarla gylməsədir— Anatoli daha jeko oqlan olmuşdur. İjidlijin vaqtıdır. Onu indi Qızlı Ordu gezləsədir—dejir.

Anatolinin saqlam qara biqdaş uzy, gənç və təzə bir təbəssymla parlağırt.

— Birçə—dejir—caqırış tez vəz-lansajdı... Sonra əllərini həjəcanla ovuşturaraq—mən—dejir—toqar olmuşam, mexanizmlərdən vəşəm cı-hıxt. Mən tankist olaçaqam!

Onun səsində elə bir iradə meh-kəmlili var ki, insan İxtijsarsız ola-raq bu arzıny jaxınlı galəcəkdək həqiqiliyinə dərindən inanır. Galəcək tankistin şəkli adamın qeyzi qarşıyunda canlanır.

— Eh bilirsiniz mən neçə tan-kist olaçaqam. Dyşməni qarşıqa ki-mi neçə ezaçəjam. O, dajanı, qar-a gezlərile uzaqlara vaxtər. Uzy tutulan kimi olur—bəlkə birdən— dejir—mən tankistliyi salmadılar?

Biz ona təsallı veririk.

Uça bojuvlı Vladimir Işenqo tap-gəncidir. O, 1919-cu ildə doqimış-dur. Hələ bir ajlıq uşaq ikən atası valat etmişdir. Lakin Vladimir Jə-tim qalmadı. Beiyk vətən onu qo-nuna alıb. O, bu əziz vətənin des-lərindən syd emərək beiydy. İjid, cəsur gerynşli bir oqlan oldu. Lenin-Stalin qomsomolundan təribə alıb.

— Indi isə ana-vətənin borçunu ödəməjə gedirəm. Bu, manım saa-det jolumdur. Mən vətənin həqiqi bir qahrəmanı olmasam, qoj onun tə-nə verdii syd haramımlı olsun.

Vladimir belə dejirdi.

Biz hər iki gənçə hejran-hejran vaxtılıq. Onlar vətən esqinin misil-siz, canlı bir timsal kimi qarşıyza-dajannışlar.

Onların yarlı insanlıqın ən iyik-sək dujusu, ilə—vətən sevgisilə cıxırıptı. Onların gənclik qanı bu əziz vətən uqrunda qajaqırt. Adam onların konlynda coşan myqaddas vətən sevgisini dujuduqça şairin bu sozlerini qejri ixtiari xatırlayıb:

«Gezel vətən, gezel ana!
Sən cıraqsan, mən parvana!
Deşlərindən syd emmişam
Qurban olsun emrym səna».

qarşılığın və Bakı—Donbas işçiliyinə do-qorator N. D. Badaljanın planı 128 fəz-qomitesi katibi Mərza Əhmədəv, planı 128
Foto Vəqifləndər